

Julebrev 2005

Når forandringens vinde blæser, bygger nogle læskure og andre bygger vindmøller. Vind fra nord og syd - øst og vest. For os er vindmøller bedst. Turbulent, sjovt, hæsblesende og aldrig kedeligt.

Nordpå -

Dalerne i påsken. Mora camping. Forårsforfølelser højt imod nord. Zorn museet og Dalhalla - Buffils Anna på Bjørnberget har egnens bedste udsigt. Høstvinden ramte os med fuld styrke. Først til Häggdånger, By - så til Umeå, Bullmark. Bastu innvikning. Nye bekendtskaber. Tunnbadning, om natten med stjernerne som tag. I varmt vand til halsen. Hvilken oplevelse. Kartoffelhøst i By. Årets optagning skulle finde sted. Eilerth og jeg var hjælpere. En hel dag som 3'die mand på en kartoffeloptager. Og så var der kartoffelfest. Den fest manglede ikke noget. Næste år har jeg 25 kg med i marken. Hvad kan det ikke blive til? Pizzabagning i bakerstugans stenovn. Bliver det en tradition? Smager himmelsk.

Sydpå -

Et mægtigt vindpust indeholdt en vintur til Mosel. Forårets mest prægtige vejr. 32 gr i maj. Helt uhørt. Vinøse oplevelser så sanserne endnu vibrere. En vinbonde som hæver Moselvinenes omdømme skyhøjt. Hans Riesling er unik. Vinde skifter hastigt retning. Snart fra syd, snart fra nord. Næppe hjemme før vi atter

førtes sydpå, denne gang med campingvognen på slæb. Bourgogne, Savigny les Beaune, vores foretrukne plads i Cote d'Or. Vinden blev ved med at blæse, så koldt at man ønskede sig lange underbukser. Nå, Beaune bød på læ - dejlige cafeer og lignende steder sikrede at vi overlevede. Årets fotosafari sendte os rundt i byen.

Fotogene oplevelser. Men vinen er for dyr i Bourgogne! t.

Telefon fra Bente og Niels Erik på vej mod nord - er I stadig i den der lille by i snakke om? Jamen det er vi da. Hyggeligt samvær, middag i Beaune og afslutning på campingpladsen den halve nat. Kan noget være bedre? Nej vel! Et vindpust bragte os til Beaujolaïs, Fleurie. Ville besøge restauranten Le Cep! Ja tak, men Madame havde lukket i de 4 dage vi var i byen.

Men vi fik masser af vin med hjem.!

Hjemover. Atter forbi vinbonden fra forårets Moseltur. Forøgede vores lager af pragtfulde Rieslingvine. Utroligt gæstfrie mennesker. Invitation til at anbringe campingvognen ved deres produktionshal - bare helt perfekt.

Vestpå -

Vi blev Langelændere, eller i hvert fald slog vi os ned på Langeland. Det blev så godt som vi havde ønsket os. Vi stortrives med havet, vinden og højt til himlen. Vore naboer synes vi er lidt mærkelige. "Er de ikke lidt vel meget på farten?" "Mon de trives?" Vi lærte at vi må huske at fortælle dem hvad vi går og laver. Ellers digter de det selv! Efterhånden accepteres det at vi ikke er der hele tiden.

Susannes mor er ikke hos os mere. Hendes tilstand har ikke været god. Demensen greb mere og mere om sig, og det var ikke længere muligt at kommunikere "normalt" med hende. Hun forstod ikke længere sammenhænge og kunne ikke finde sig tilrette hvor hun var. Ville gerne "hjem" - hvor det så end var? Susanne rejste en del frem og tilbage de første måneder, men oplevelsen af samværet blev ringere og ringere. En morgen i juli fik Ruth fred. Som situationen havde udviklet sig, det bedste der kunne ske. Ruth blev begravet på Sorgenfri kirkegård, som hun selv havde ønsket i de tider, hvor vi endnu havde hende hos os.

Sommer på Langeland. Stranden var ikke det mest indbydende. Masser af tang og sten. Eneste våben - badesko. Hver dag i vandet - det er fornøjelse. Desværre blæste vinden også brandmænd ind. Det gør ondt at ramme deres brandtråde. Mange dejlige mennesker har besøgt os i sommerens løb. Samvær af højeste klasse, for hvilket vi gerne vil sige rigtig mange tak til jer alle Carina og Eilerth lod sommerturen gå til Langeland. Karl Aksel lod storsindet campingvognen stå ved sit bådhus. Helt nede ved vandet. Danmarks bedste campingplads i denne sommer. Hjemme igen viste det sig at Carina havde kørt motorcykel 1200 km med et brækket ribben. Flot klaret.

Østpå -

Efter 8 mdr. med fast bopæl på Langeland blev det tid til indflytning i Malmø. Fredag den 28. Oktober kl. 10.00 fik vi nøglen udleveret. Flyttelæsset blev kørt op med lift til altanen og den vej ind. Det havde svenskerne vist ikke set før! Der blev rigget, og nikket - meget. To en halv time efter var det hele overstået. De fleste møbler på deres pladser og en mængde kasser stablet overalt.

Indflytningen skulle vi fejre. Wine Makers Dinner med AnneSjØrgen. En rigtig

gourmet oplevelse. Mad af højeste klasse og ledsaget af vine fra Bordeaux i 1' Cru klassen. Bare fest! Hvordan er det så? For os det helt rigtige! Vi er faldet til. Og vi har haft en del venner på besøg. Alle begejstret for boligens beliggenhed. Og sådan er det. Vi er selv vildt begejstrede. Vi kan sidde i timevis og glo ud ad vinduerne og følge havnes aktiviteter. Byen Malmø er en dejlig blanding af storby og provins. Lige tilpas efter vores opfattelse. Mange ting er anderledes, men det hører med, og vi kender jo svenskerne og deres sprog. Vi har trods alt arbejdet sammen med dem i over 35 år. Så for os er det bare en flytning til en anden egn af København. Der er kommet en bro imellem, med det tager bare 35 min. med toget, så er man midt i København. Jo, vi synes det er sjovt og vi hygger os i vores nye bolig, midt i Malmø's gamle havn.

Børn og børnebørn.

Der har været nogen skepsis. De der "gamle" som nu igen flytter fra deres bolig. Hvorfor det? Tja, man skal lære så længe livet leves. Alle synes nu at have forliget sig med tanken. Der er egentlig også ganske rart, der hvor de nu har slået sig ned. Hos Henriette og Rene går det med stormskridt derudad. Fuld fart på karrieren. Fuld fart på hjemmet. Ombygning med ny udestue. Og hvad deraf følger. Dagens håndværkere er ikke nemme at styre. Af og til heller ikke nemme at stole på. Mange trakasserier og alligevel tyder alt på at de nu er ved at nå vejs ende. Det bliver rigtig flot. Tillykke med det. Storesøster Signe er på vej mod førskolealderen. Hun kan det meste. Glæder sig rigtig meget til at starte i børnehaveklasse. Lillesøster Alberte er i fuld gang på alle planer. Alt hvad storesøster kan, kan hun også. Næsten, men hun vil i hvert fald gerne. Aber efter til den store guldmedalje. Og så er hun stædig, ganske som sin mor i samme alder. Hvor er det herligt at være bedsteforældre til sådanne guldklumper.

Birgitte og Rasmus trives i Holbæk. Stortrives fristes jeg til at mene. Fuld damp fremad. Birgittes forretning er Irma, eller er det Irma der er Birgittes forretning? Svært at skelne, men at hun kan li' sit job og sine kunder er der ingen tvivl om, og gengældt er det. Bankverdenen er Rasmus. Også han synes at trives meget, meget godt med sine udfordringer. Og så er der pigerne - Cecilie og Yasmine. Hvor heldige har forældre lov til at være? Her er to dejlige unger. Nemme som englebørn, eller i hvert fald næsten! De stavrer begge ind i livet med store smittende smil og er slet ikke til at stå for. Alle tages med storm. Livet har igen givet bedsteforældrene den største bonus.

Og sådan er der så meget herligt her i livet. Vi har endnu en gang haft et fantastisk år. Aldrig er tiden noget der bare går. Tiden er det eneste vi har for lidt af. Men så meget vigtigere er det at tage vare på den tid vi bliver givet. At udnytte tiden så livet bliver en guldgrube, det er vores fornemste opgave. Hele vores familie, alle vore dejlige venner og vores mange herlige bekendte ønskes en rigtig glædelig jul samt en godt og lykkebringende nytår. Et stort tak for året der gik og på gensyn til næste år.